

НЕСПОЛУКАТА НА ПОДОБРЕНИЕТО

и

ПОЧВАНИЕТО НА КАЛЕНДАРЯ.

Първото ни това подобрение — съ г. Радулъ М. Джугля, както казахми по-горѣ, почна прѣзъ м. Августъ 1857 г. съ кравитѣ и прѣзъ 1858-та и съ козитѣ, но защото и азъ бѣхъ ся убѣдилъ вече, че дори е абсурдъ да ся прави опитъ за подобреніето съ едъръ и коравъ бикъ на дребнави крави, така също е абсурдъ да не ся глѣдатъ по добръ не само тия „Швейцарскитѣ“ раси, както каза Тулгешкия ни приятель — кираджия съ корчасанитѣ си шарени волови, че и природенитѣ отъ тоя размѣсъ, отъ които бѣше и нашия бикъ — „Арпадъ“, трѣбва по делекатно да се глѣдатъ отъ тия проститѣ раси, защото още съ почванието на Езеньта съ студени дъждове т. е. още отъ първитѣ слани измрѣхъ и тритѣ ни тѣлци, за това уставаше ни не друго или да напустнимъ мерака съ кравитѣ или да испродадемъ тия, та да си купимъ по едри и яки крави. Но най-трудното бѣше това, че бѣзъ по добро глѣдани на рожбитѣ имъ и слѣдъ като станатъ вече на волови и крави, пакъ нѣма сполука, зашто нашитѣ селяни на $\frac{9}{10}$ 97 отъ тѣхъ, глѣдатъ добитѣкътъ си прѣзъ прѣсти и за това бѣхъ казалъ и на Пашата, „че селянитѣ уцѣняватъ нашия опитъ за тѣхъ не приспособимъ“. Понеже тѣ, селянитѣ, за подобреніето да стави го мислятъ: I) само съ широки пазбища, II) чрѣзъ добри пастири и III) чрѣзъ на врѣме отбиви. То ся знай и ний строго ся придържахми по тия 3 тѣхни правила, освѣнъ този 4-я, по който вѣрвахме т. е. и чрѣзъ хубавитѣ раси бащи. То пѣкъ като не излѣзи сполучливо, почнахми дори да го и мразимъ, по това почнахми вече да ся придържами, по тия 3 селски правила: хубава мерия, добръ да надглѣдвами пасторитѣ си и на рожбитѣ да глѣдаме най внимателно да не присукватъ, защото отъ лѣгнатѣ горѣщани много ги разваляло млѣкото, а пѣкъ защото чувалъ бѣхъ по рано отъ по мераклии скотовѣдци, че много влияло и бащата, защото тѣ, селянитѣ не само за горнитѣ три начина иматъ си и пословици, но иматъ тѣ такава и за бащата, тѣй напр.: за I-та т. е. за мѣрията думата „Каквато